

Felnőtt szemek

– MT 18:3

Felnőttünk csendben,
zajban, világmorajban.
Jót kívánások verődtek
sorsunk falához zavartalan.

Felnőttünk, és a szemek is
felnőttek velünk. Egy gyermek
bújik még mögöttük,

aki néha előjön, és az elejtett
kérdésekkel, mondatokkal
kirakóst játszik.

A gyermek kinézi a felnőtt
szemekből, ami rá tartozik,
majd a felnőtt szemek mögé
visszahúzódik,

és ott marad, nem nő fel.
A felnőtt szemekből
világrendszerek sugárzanak.

Magamat látom pillanatok árnyékában,
a megoldatlan megoldások
terén egy kis padon.

Az élet bőrzéjén fizetéseképtelen vagyok.
Magamat látom,
én, te, vagy ő, mindegy,
mert mindenki „én” a maga helyén,

és bennem sűrűsödik
az otthon vagy a messzeség.
Álmodok új terveket,
kaput nyitok, asztalt terítek,

örömhírt lengetek új hajnalokban,
gyermekszemekkel hiszek
a szálló szélnek,
és új kőre, sziklára építek.

Mucsi B. János

Nem félelemmel, hanem a Lélekkel! – 2Tim 1:7

„Néha biztosan járt már nálunk a «félelem lelke». Nem kopogtat. Nem je-
lentkezik be előre. Váratlanul, illetlenül, ajtóstól tör ránk. Fenyeget ter-
véink és céljaink kudarcával. Ijesztget anyagi veszteséggel. Rémiszt testi-lelki
betegségekkel. Nappal is sötét gondolatokkal támad. Környezetünkben a halál il-
latát árasztja. Igyekszik cselekvőképességünket megbénítani, és életörömünket el-
venni. A soha be nem következő dolgokat olyan valóságosnak tünteti fel, hogy az
aggódás teljesen leuralja értelmünket, akaratunkat és érzelmeinket. Hitünket
megkérdőjelezi. Imáink elhalkulnak, de kérdéseink száma megnövekszik. A család
és a lelki közösség ellenére is magányosnak érezzük magunkat. Bezár. Foglyok le-
szünk a félelem börtönében. Szabadulni szeretnénk, de hogyan? A tehetetlenség
érzése mintha erősebb lenne annál az akaratnál, hogy igazi változást munkáljunk.
Ha nem lépünk időben, lassan belefáradunk és belealszunk, mint halálra fagyott
hegymászó a jéghegyen, aki megmenekülésének minden reményét elvesztette. Ha
futunk a félelem elől, utolér, befog és ő használ minket: kihasznál és elhasznál. De
ha szembefordulunk vele, akkor mi használjuk fel őt, mint a sas a rázúduló vihart:
szembefordul vele és fölébe emelkedik – éppen a vihar ereje segítségével. Minden
legyőzött félelem fölfelé emel!” (Gyököcssy Endre)

A jó hír az, hogy a félelem valóban legyőzhető. Szembefordulhatunk vele.
Meglovagolhatjuk, mint a szörfös az óceán vad hullámain. De nem, ez egyálta-
lán nem a mi bátorságunknak, vagy akaraterőnknek köszönhető. Volt Valaki,
aki legyőzte a félelmet. A neve: „Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló
(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ Oldott légkörben és testvéri egyetértésben került sor szövetségünk újonnan megválasztott vezető **tanácsának (lásd fotó) gyűlésére 2019. május 7-én**, Nagyváradon. Szűcs Sándor pásztorációs alelnök testvér buzdított imára, majd Pardi

A Szövetség új vezetőtanácsa

Félix elnök testvér köszöntötte a régi és az új tanácstagokat. Beszámolóik következtek: a Nagyváradai Missziókerület részéről Szűcs Sándor, a Szilágysági Missziókerület részéről János Csaba, a Kolozsvári Missziókerület részéről Borzási Pál és a Székelyföldi Missziókerület részéről id. Máté Zoltán testvérek tartottak rövid ismertetőt a gyülekezetek életével kapcsolatosan. Örömmel vettük tudomásul, hogy a lelki harcok ellenére vannak lelki munkások, akik beállnak a teljes idejű szolgálatba. Életteli munka folyik a nőtestvérek, fiatalok és a vasárnapi iskolások között. Hamarosan kiadásra kerül a *Búcsúhangok* c. énekeskönyv, melynek 30 lej lesz az ára, és az Ebaptifon telefonszerződés megújítása is folyamatban van. A soron következő gyűlés 2019. október 8-án lesz, Kolozsvárott. **(Szabó László kommunikációs alelnök)**

■ **Törvény tiltja az abortuszt az Egyesült Államok több államában**, köztük Iowában, Kentuckyban, Mississippiben és Tennessee-ben, újabban pedig Alabamában vezettek be szinte teljes tilalmat. Georgia államban is tilos lesz művi terhességmegszakítást végezni a magzat első szívdobbanása után, amely általában a terhesség hatodik hetében történik meg. **(Forrás: MTI)**

■ **2019. április 21-én, húsvétvasárnap robbantásos merényletek voltak keresztyén templomoknál Srí Lankán.** Az Iszlám által, egyértelműen keresztyén célpontok ellen elkövetett merényletben 259-en haltak meg. A Baptista Szeretetszolgálat segélyakciót szervezett a helyszínen.

■ **A Facebook letiltotta a Paul Washer evangélista egyik igehirdetésének videófelvételét** és felfüggesztett több felhasználót, akik megosztották, mondván, hogy „gyűlöletbeszédet” terjesztenek. Az ominózus videón Washer a Római levelet idézi: „Mindnyájan vétkeztek”, ez ütötte ki a biztosítékot a FB-nál.

Az utolsó 100 m (II.)

„Ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.” (Fil 3:14)

Milyen nagyszerű dolog, hogy Pál ismerte és tudta, mi a célja, így a nekifeszülés iránya is helyes volt. Sokakat nem lehet azzal vádolni, hogy spórolnak erejükkel vallási sávukon, de sajnos, nem jó az irány. Hogy egy kicsit teologizáljak: a céltévesztés görög megfelelője a *hamartia*, innen származik a rendszeres teológia egyik szakterülete, a hamartológia, amely azzal foglalkozik, hogy mit mond a Biblia a bűnről. Van mindenki számára egy jó hírem: akik az utolsó 100 m-en belül rájöttek, hogy rossz irányba haladnak, még van megoldás, van vissza út. Jó példa erre Pusztai Erzsébet testvérnő, aki 91 éves korában valotta meg az Úr Jézus Krisztust személyes megváltójának a körösrévi baptista gyülekezetben, 2003-ban, igényelve a víz alá merítést is, 70 éves lányával együtt. Tehát, nagy igazságot mondott Anglia egykori miniszterelnöke, Churchill: „Soha ne mondd, hogy soha!” Azaz, gyakran az elsőből lesznek az utolsók!

1992-ben, a barcelonai nyári olimpiai játékokon sor került a férfi 400 méteres gyorsfutás negyeddöntőjére is. Ennek a próbának csak egy nyertese lehetett, és pedig az angol Dereck Redmond. Ez volt a papírforma. Igen ám, de 150 méternél combizomszakadást szenvedett, és szinte ájultan rogyott össze. Abban a pillanatban valaki beugrott a versenypályára, nyakába vette a sztárversenyzőt, és besántikált a célvonalba, igaz, utolsóként. Miközben a riporterek megrohanták, 60 000 ember óriási vastappsal köszöntötte Derecket. Mikor észhez tért szörnyű fájdalmából, akkor vette észre, hogy aki nyakába vette miután romba dőlt, nem volt más, mint az édesapja.

Hányszor szedett össze Mennyei Atyám szinte darabokban, és vett az ölébe. 2002-ben, január 18-án egy temetésről igyekeztem haza Körösrévről, amikor 18,36-kor egy kegyetlen autóbalesetet szenvedtem. A helyszínelő rendőrök sem hitték el, hogy még élek. 2012-ben agyérögörcs miatt lebénultam. Azt üzenték a feleségemnek, hogy készüljön, mert többé nem leszek jó semmire.

Majd 2014-ben két rákos daganattal kezeltek. Azt gondoltam, hogy most már én is elérkeztem az utolsó 100 m-hez. Nem imádkoztam Istenhez se gyógyulásért, se életért, csak azért, hogy az Ő akarata teljesüljön, hiszen szenvedő sorstársaim feleségei már több „párászt” elvégeztek, mint az enyém. Három év után megismerkedtem az intenzív kardiológia osztályával is, ahol tizenkét napot töltöttem szinte ágyhoz kötve, egy súlyos infarktus nyomán. Minden második nap hófehér vászonzlepődővel letakarva vittek el valakit. (>>> 10. old.)

(folytatás a címloldalról)

Atya, Békesség Fejedelme” (Ézs 9:5). Ő Jézus, a Szabadító. Ő látta vergődésünket. Átérezte fájdalmainkat. Fájlalta láncainkat. Azért jött világunkba, hogy bekötözze a megtört szívűeket, szabadulást hirdessen a foglyoknak és szabadon bocsássa a megkötözötteket (Ézs 6:1). Akit Ő megszabadít, az valóban szabad lesz (Jn 8:36). Akit Ő megszabadít, azt betölti Lelkével. Ha pedig Krisztus Lelke bennünk lakik, akkor Isten fiai vagyunk (Róm 8:9). Templomai a Léleknek (1Kor 3:16). Ahol Isten Lelke jelen van, ott szabadság van (2Kor 3:17). Nincs többé félelem! Ha támad az ellenség, van már kiben bízni: „ha félek is benned bízom” (Zsolt 56:4).

A Szentlélek nem a félelem lelke.

Isten nem akarja, hogy féljünk. Ezért küldte Jézust, és ezért kaptuk a Szentlelket, akinek a segítségével állhatunk Úrnak Jézust, és kiálthatjuk „Abbá, Atya” (1Kor 12:3; Gal 4:6). Ahol Jézus Úr, ott megsemmisülnek a félelmek. Ahol a Szentlélek uralkodik, ott megjelenik az új élet gyümölcse: a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jószág, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5:22-23).

Isten nem akarja, hogy féljünk, ezért találjuk több százszor a Szentírásban ezt a bátorítást: „Ne félj!” Mondta ezt Isten Ábrahámnak, Hágárnak, Izsáknak, Jákóbnak, Józsuénak, Gedeonnak, Illésnek, Ézsaiásnak, Jeremiásnak, Ezékielnek, Dánielnek, Zakariás papnak, Józsefnek és Máriának (Jézus nevelőszüleinek), Pálnak, János apostolnak. Számtalanszor bátorította, emelte, harcra buzdította Isten az ő népét hasonló szavakkal. Jézus tanítványai sokszor féltek, még Jézus hatalmát is félelmetesnek találták. De Jézus türelmesen hangolta szívüket hitre mind földi szolgálatának éveit, mind feltámadása után még 40 napig.

Isten nem akarja, hogy félj, ezért, ha

Krisztus megszabadított, ne engedd, hogy a félelmek újból leuralják életed: „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok...” (Róm 8:15). Vallj meg hittel Dáviddal együtt: „Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék?” (Zsolt 72:1) „Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy...” (Zsolt 23:4) „Istenben, akinek ígéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!” (Zsolt 56:5)

A Szentlélek az erő lelke

Lélek nélkül erőtlene vagyunk, bármilyen jónak a megtételére. Jézus az ő tanítványainak a Szentlélek ígéretéhez párosította egy mennyei erő megtapasztalását: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek” (Apcsel 1:8). Ezek a tanítványok, akik legtöbbször tanulatlan emberek voltak, a Szentlélek ereje által elvitték az evangéliumot a föld végső határáig. Minden akadály, ellenállás és fenyegetés ellenére az ígét bátran hirdették és nagy erővel tettek bizonyosságot Jézus feltámadásáról (Apcsel 4:31; 33). Nem csak szavakkal prédikáltak „hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is” (1Thessz 1:5). Billy Graham, a huszadik század második felének leghíresebb evangélistája mondta: „a bővelkedő élet és a gyümölcsöző szolgálat a normális, természetes keresztyén élet, ami ennél kevesebb, alatta van annak, amit Isten elrendelt”.

A Szentlélek a szeretet lelke

Isten lelke szeretetközösséget és egységet teremt. A mi felelősségünk, hogy igyekezzünk ezt az összetartozást erősíteni, bátorítani és megtartani (Ef 4:3). Isten iránti szeretetünknek élő, látható bizonyossága, hogy megtartjuk az ő ígéjét és ragaszkodunk az ő parancsolataihoz (1Ján 2:5).

Testvéreinkhez szeretettel viszonyulunk minden körülmények között. Amikor ez nehezünkre esik, akkor is a szeretet mellett döntünk (1Ján 4:20)! A közösségben a szeretet helyét sohasem veheti át a félelem. A szeretet türelemre, jószágra, igazságra nevel. Elszakít a világ barátságától, de összeköt az Atya gyermekeivel. Ajtót nyit, és asztalt terít az ellenségnek. Megóv az ítélekezéstől. Nem vár jutalmat. Nem a maga hasznát keresi. Nem hiú dicsőségvágy motiválja. Él-e bennünk ez a szeretet?

A Szentlélek a józanság lelke

A Lélek segítségével leleplezhetjük a csalót, a megtévesztőt, az ellenünk szőtt titkos koholmányokat. A Sátán megpróbál rászedni, de nem tud becsapni. Ismerjük szándékait (2Kor 2:11). Tetszeleghet akár az igazság angyalának szerepében is, mert Isten Lelke nyilvánvaló teszi minden ember számára „mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet” (2Kor 11:14; Jn 16:8).

A Szentlélek a bölcsesség, a kinyilatkoztatás és az igazság Lelke, aki elvezeti az övéit a teljes igazságra (Ef 1:17; Jn 16:13). A Lélek józan gondolkodásra serkent, hogy ne gondoljunk magunkat többnek, mint vagyunk (Róm 12:3). Józanná és igazzá teszi beszédünket, hogy megfelelhessünk a legnehezebb helyzetekben is (Apcsel 26:25). Figyelmeztet, hogy legyünk és maradjunk felfegyverkezve a lelki harcra (1Thessz 5:18). Ne hagyjuk magunkat egykönnyen félrevezetni hamis tanítások által, hanem készen várjuk Urunk Jézus Krisztus visszajövetelét (2Thessz 2:2).

Megkaptuk Isten Lelkét. Micsoda ajándék! Mekkora kiváltság! Ha volna is mitől, ne féljünk!

Szabó László
főszerkesztő,

Nagyvárad-Rogériusz

Kincset kaptál, add tovább!

A VISZ IS VÁLASZTOTT PERECSEN BEN

2019. május 4-én tartotta választó konferenciáját a Vasárnapi Iskolai Szövetség közel 80 vasárnapi iskolai tanító részvételével Szilágyiperecsenben. Szeretetteljes köszöntéssel indult a nap, ugyanis a perecseni vasárnapi iskolások tinicsoportja ének- és verscsokorral szolgált: „Ahol a kincsünk, ott van a szívünk...” énekeltek, s az egész nap mottója is ez volt: „Kincset kaptál... add tovább!”

Pardi Matild imaáhitatra való buzdításában önvizsgálatra hívott a Kol 3:17 alapján: úgy végzem-e a szolgálatot, mint az Úrnak és nem embereknek? Milyen a szívem, amikor a gyermekek között tevékenykedem? Bálint Ibolya aktuális igeszolgálatára kihívás elé állított: *Hol és hogyan találtuk meg a legnagyobb kincset, az Istennel való kapcsolatot? Mivé lett a kezünkben, mivé lettünk általa? Mit adunk tovább, mit hagyunk hátra a következő generációnak?* Jelen volt a Grain Game missziós szervezet néhány munkatársa is, akik szintén azt hangsúlyozták, hogy a gyerekmunkában elengedhetetlenül fontos az imádkozó szív, a gyerekekhez lehajló szeretet és az igazságok megértetése gyakorlati eszközökkel.

A találkozó következő mozzanata a régi vezetőség beszámolója volt: minden szolgálatban, tevékenységben jelen volt az Isten kegyelme és áldása. Hálaadással mutatták be azokat az eseményeket, amelyeket Isten segítségével megszervezhettek az elmúlt négy évben: Máté Imola a konferenciáról, képzésekről számolt be, Borzási Anna a Bibliai Olimpiáról, amely három alkalommal került megszervezésre, Boros Emília a zenetáborokról, Meleg Adina a Harmatcseppekről, Gergely Annamária pedig

az anyagi támogatásokat köszönte meg, amelyeket az elmúlt négy évben kapott a VISZ.

A vezetőségbe újonnan jelölt tagok bemutatkozása után sor került a választásokra. Isten akaratából a VISZ elnöke a következő négy évre Máté Imola, székelyföldi-, titkár pedig Szűcs Frigyes, nagyvárad kerületi felelős lett. A vezetőség többi tagja: Vékás Benjámin (Szatmár-Nagybánya), Ferenczi Anna-Mária (Kolozsvár), Székely Johanna-Tünde (Szilágyság), Bereczki Klára (Bánság), Meleg Adina (Harmatcseppek). A választások levezetését Fazakas György oktatási alelnök testvér végezte, majd a Szövetség elnöke, Pardi Félix lelkipásztor hirdetett Igét, a magvető példázata alapján bátorítva a tanítókat, hogy az ő feladatuk és kiváltságuk, hogy az igemagvakat hintsék kitartással, hűségesen, mert a többiről Isten gondoskodik. A jelen levő lelkipásztorok: Bálint Pál, Fazakas György és Pardi Félix imádkoztak az új vezetőségért, hogy Isten adjon nekik látást, bölcsességet és hűséget a rájuk váró szolgálat betöltésére.

Mély hála van a szívemben az elmúlt négy évert, Isten hűséges szeretetéért, köszönöm mindazoknak, akik bármilyen formában támogatták az országunkban folyó gyermekmissziót. Köszönettel tartozunk a szilágyiperecseni gyülekezetnek vendégszeretetéért, nagylelkűségéért. Istenünk áldása kísérje az új vezetőség szolgálatát és mindazok életét, akik a gyermekek között munkálkodnak. Örökségül kaptuk a legdrágább Kincset, Jézust, hirdessük Öt, szolgáljuk Öt, szeressük Öt mindennél jobban!

Boros Emília

Megjelent az Eszter 2019/1.

száma. A lap központi témája az „ingyen”, látszólag magától dolgozó kegyelem, de szó van a megbocsátásról, az Isten szerinti párkapcsolatról, és különleges női alkalmakról is olvashat, aki kézbe veszi. Elvihető a Szeretet-szerkesztőségéből, a női csendesnapon és a kerületi női vezetőktől.

Összhangban, együtt

HATÁRMENTI NŐK CSENDESNAPJÁ

Aprilis 28-án, gondoskodó Istenünk nemcsak göröngyös földünket áztatta meg, hanem mindazon testvérnők szívét is, akik részt vettek Paptamásiban, a VIII. Határmenti Nők tavaszi csendesnapján. Különleges, meghívott előadóként dr. Kovács Gézáné Ildikót köszönthettük, aki férjével együtt vett részt a találkozón.

A dicsőítő csoport hangolta hálára szívünket, kiknek lelkesedése nem apadt a percek múlásával. Pásztorunk, *Albert István Zsolt* imájával és köszöntésével vette kezdetét az alkalom, valamint a Lk 8:1-3 felolvasásával, amelyből megérthettük, hogy Jézus Krisztus tanítványai mellett fontos szerepet töltöttek be az asszonyok. Testvérünk kívánta életünkre Isten áldásainak megtapasztalását, megtalálva helyünket, valamint azt, hogy legyünk áldás környezetünk számára is. *Albert Sárika* köszöntötte szívélyesen a megjelenteket, s megosztotta, hogyan képzelte el a konferenciára készülve, mint ültetett Ábrahám sátra előtt teljes háznépével, felnézve a csillagos égre, s elbeszélve Isten csodálatos dolgait... Ez a mi feladatunk is, hiszen a családkunkat nem mi választjuk meg, ezért kell figyelni Isten vezetésére, tanácsára, s így ha nehézségekbe is ütközünk, Vele győzni fogunk, hisz az Ő akarata, hogy összhangban éljenek a generációk. Egy tanár-diák kapcsolatra emlékeztető idézettel zárta mondanivalóját, ami érvényes szinte bármilyen kapcsolatra. Idézzük: „*Először a tanáromat szerettem meg, / aztán a tanárom Bibliáját, / majd a tanárom MEGVÁLTOJÁT!*”

Kis Jutka Bihardiószegről, elmondta, milyen mély nyomot hagyott benne, amikor először találkozott Ildikóval. Bemutatta szűkebb-bővebb családjával együtt, akikkel egy közös lépcsőházban élnek immár négy generációval, s ezt képekkel is ábrázolta. Ezután, mindenki örömeire, személyesen is hallhattuk kedves meghívottunkat, aki kész volt megosztani velünk néhány percben életét, annak örömeit, kudarcait, és PÉLDAKÉPÉT, JÉZUS KRISZTUST, aki mindezen átsegítette, tanácsolta és vezette.

Egy kérdéssel indította előadását: „Mit jelent az összhang? Ez egy zenei fogalom, rend, külső-belső békesség”, magyarázta. „A családi összhanghoz nagyon fontos a békesség, amit csak Jézus Krisztus tud adni.” „Összhangra vágyunk, mert a diszharmónia nagyon fájdalmas”, folytatta. „Az első generációs téma már a Biblia elején megtalálható, ahol Isten elmondja, hogy a férfi elhagyja apját, anyját és ragaszkodik feleségéhez.” Elmondta, hogy mikor fiatal házaspár volt, külföldi misszionáriusok tanácsolták őket férjével, hogy két fő dolgot kell megtanítani a gyermeknek:

A résztvevők...

... és dr. Kovács Gézáné Ildikó

a) az engedelmisséget, (ha lehet már az első szóra), továbbá b) a tiszteletet, s ami kihagyhatatlan, a következetességet.

A 127. Zsoltár hasonlatával élve elmondta, hogy a gyermekek, fiatalok életéveit 3X7 évre lehet felosztani. Az első 7 évben az engedelmisséget kell megtanítani, mint mikor meghúzzák a nyílveesszőt. A következő hétben pedig célzunk, ami az iskolás időszakot öleli magába, (7-14 év), amikor a képességeiket kell felfedeznünk. Az utolsó hét év pedig az elengedésről szól. Mindezeket saját megtapasztalásokkal, élményekkel fűszerezve adta tudomásunkra. A kulcs a korai kelés, imában hordozva az egész családot az Úr előtt. Beszélt a menyasszony viszonyáról, s boldogan ecsetelte anyósa utolsó szavait hozzá: „Te lettél a legjobb barátnőm.” Nagy áldás, ha a gyerek úgy nőhet fel, hogy láthatja az idősök gondozását, azt, hogy mit is jelent az ápolás, ami tisztelettel és érzéssel kell végbe menjen.

Elmondta, hogy nagyon sokat imádkoztak a gyermekeik társaiért. Elengedhetetlennek tartja a közös kirándulásokat, amelyek által mindannyian formálódnak. Megosztott velünk egy különleges „szertartást” amire karácsony előtt kerül sor a családjukban, amikor a 30 dédunoka sorban áll dédpapa előtt, s megkapják a borítékot, s azt az ígét, amit dédi kért az Úrtól kedvencei részére... Ez megmarad a gyermekek életében! Feltette a kérdést, s mi is feltesszük: „Te mit hagysz hátra?”

Tanuljuk meg Jézustól, a mindenség Urától a szelídséget, s az alázatot! Legyen a szereteten a hangsúly, ami megoldás a generációs problémákra!

Alkalmunkat dr. Kovács Géza testvér gondolatai zárták, aki felhívta figyelmünket, hogy igen fontos az idősebb és a fiatalabb asszonyok lelki közössége. Végül a lelkipásztorok imájával s a már megszokott szeretetvendégséggel ért véget az alkalom.

Vura Éva

A Roma Bibliaiskola évzárója

Immár harmadik alkalommal került sor 2019. március 16-án az újonnan épült kéci roma imaházban a Roma Bibliaiskola évzárójára. Örömmel köszöntötték egymást az alkalomra érkező testvérek Nagyváradtól Mihályfalván és Szilágypéren át Ákosig. A bibliaiskola már negyedik éve működik saját összeállított anyaggal, ami a hívő élet alapjaitól a bibliaismereten keresztül egészen az igehirdetés elsajátításáig terjed. A roma testvérek hétvégeken tanulnak, kéthetente, és a közbeeső hétvégén oktatók segítségével ismételnék.

Az egybegyűlteket Dan László testvér köszöntötte, a programot Kovács József testvér vezette. A testvérek nagy örömmel számoltak be az elmúlt időszak eseményeiről és a jövőbeli tervekről, egymást megelőzve álltak fel bizonyosságot tenni, köszönettel és a hálával Isten iránt ezért a nagyszerű tanulási lehetőségért. Voltak, akik most értek a negyedik év végéhez, de számukra őszig még hátra van egy gyakorlati feladat.

Igehirdetéssel Kőszegi Dániel testvér szolgált az ApCsel 20:28–36 alapján, kiemelve, hogy mennyire szükség van a gyülekezettekből kinőtt szolgálattevőkre. Beszélt ugyanakkor a szolgálat páli útjáról, ahol kiemelte, hogy Pál apostol fizikai munkát is vállalva, párhuzamosan tanított és hirdette az igét, bátorítva a testvéreket, hogy vállaljanak fizikai munkát, ha lehet idehaza, és ezzel együtt vállalják fel a lelki szolgálatot is. Hisszük, hogy a tanulás által szerzett ismeretek hasznosak lesznek testvéreinknek a szolgálatban. Az alkalom végén asztalközösséget is gyakorolhattunk a bőségesen megterített asztalok mellett, amiről a kéci nőtestvérek gondoskodtak.

Kívánjuk Isten áldását az elhangzottakra és reménnyel tekintünk előre a jövőbe, bízva abban, hogy munkánk nem hiábavaló az Úrban.

Papp László lp., Érmihályfalva

„Az élet menete” Szilágysomlyón

Bár egyszerűnek tűnik mi is az élet, mégis, amikor meg kellene magyarázni, igen csak gondban vagyunk. Biológiai megfogalmazva az élet az a szerveződési forma, amely életműködésekkel rendelkezik (anyagforgalom, kapcsolatteremtés, szaporodás). Az élet mégsem csak ennyi. Ennél sokkal több. Mondhatnánk, hogy az élet minden, és ezzel nem is tévednénk, ha Jézus Krisztus a mi mindenünk, hiszen maga Jézus mondta magáról, hogy Ő az élet (Jn 11:25; 14:16).

2019. március 24-én erről tettünk bizonyosságot Szilágysomlyón. Arról az Életről, aki élettel akarja megáldani az embert. Isten szerezte a házasságot egy férfi és

egy nő között és Isten az, aki meg akarja áldani a házasságban élőket az Ő áldásával, az Ő ajándékával (Zsolt 127:3). Manapság egyre inkább, egyre többször „megfeledkezik” az anya az ő gyermekéről (Ézs 49:15). Egyre többször visszautasítja Isten ajándékát. Hirdessük hát a világban, hogy ez nem helyes! Isten nem feledkezik meg rólunk. Ő nem csak múló életet, hanem örök életet akar nekünk adni (Jn 10:28; Jel 2:7; Jel 22:14).

Fúvós zenével indult a menet a város központjából 15:00 órakor, amelyhez a környező gyülekezetekből is csatlakoztak (Bagos, Kraszna, Pecsely, Perecsen, Somlyócsehi). Miután a város Bem-parkjában több zeneszámot is meghallgattunk, tovább meneteltünk a város kultúrotthona felé, ahol 16:00 órától közös istentisztelet volt. Itt felszólaltak a helyi és környező baptista gyülekezetek lelkipásztorai (dr. Kovács József, Samuel Bucur, Szekrényes Pál, Bálint Pál), a helyi református lelkész (András Sándor), ígét pedig Robert William lelkipásztor hirdetett.

Fogadjuk el Jézus Krisztust és vele együtt mindent! Éljük Istennek tetsző életet!

Máté Zoltán gyülekezetvezető

Felhívás célgyűjtésre

Bihar megye északkeleti részén, Margittától északkeletre található Érszöllős. Viszonylag kis, többnyire magyarok lakta település, ahol az Úr világító lámpása a mi kis gyülekezetünk is.

Az elmúlt évek során az Úr áldása kísérte a misszió munkát a környező településeken, ahol több roma gyülekezet is alakult. Ezzel együtt sok öröm, de teher is hárult az érszöllősi testvérekre. Hat településen épültek/épül imaházak az újonnan alakuló roma közösségeknek. Természetesen lehetetlen lett volna ezek megvalósítása külföldi testvérek és alapítványok támogatása nélkül. Így lett az érszöllősi gyülekezet az egyik legtöbb roma gyülekezettel rendelkező körzet is.

Mára viszont **szükségessé vált az érszöllősi imaház korszerűsítése** is, amiben a közösségünk összefogott. Az imaház külső felújítása is komoly, előttünk álló feladat, amihez kérnénk a missziókerületünk gyülekezeteinek szeretetteljes segítségét. Tisztában vagyunk, hogy mindannyiunk anyagi forrásai korlátozottak, és sok helyen van szükség segítségre, sőt egyesek „erejükön felül is önként adakoztak” (2Kor 8:3) Szeretettel kérjük a testvériséget, hogy pünkösdi ünnep istentiszteleti alkalmain gondoljanak ránk is, a meghirdetett célgyűjtés kapcsán. „És örült a nép... mert tiszta szívvel, önként adakoztak az Úrnak.” (1Kor 29:9)

János Levente, ügyintéző lelkipásztor

10 évig voltam az érszöllősi gyülekezet és körzet lelkipásztora, amely ottani szolgálatom kezdetén 3 gyülekezetből állt, majd 10 év elteltével már 10 gyülekezetet számlált. Hogyan történt mindez? Úgy, hogy az Úr megáldotta az anyagyülekezetet új leánygyülekezetekkel a missziómunka nyomán. Azt tapasztaltam, hogy az anyagyülekezet szolgálattevői majd-hogynem erejük szakadtából azon voltak, hogy az újonnan létrejövő gyülekezetek épülethez jussanak és lelkiileg is növekedni tudjanak. Mindeközben hátra sorolódtak az érszöllősi anyagyülekezet szükségai. Mint a gyülekezet és körzet korábbi lelkipásztora hívom a körzet leánygyülekezeteit és a Nagyvárad Missziókerület gyülekezeteit is arra, hogy 2019 pünkösdjé alkalmából tartsunk célgyűjtést az érszöllősi gyülekezet támogatására!

Veres Efraim, az érszöllősi körzet volt lelkipásztora

Jelentkezés a teológiára

A **Budapesti Teológiai Akadémia felvételit hirdet** a 2019/2020-as egyetemi évre a következő szakokon:

Lelkipásztori szak – alapképzés (BA - licenciátus diploma). Erre a szakra azok jelentkezését várjuk, akik elhívást éreznek arra, hogy lelkipásztorként álljanak be az Isten országának munkájába. Akik más területen készülnek lelki szolgálatot végezni, a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre férfiak és nők is jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) tagjai közül. A képzés 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

Kántor szak – alapképzés (BA - licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzés 6 féléven át történik.

Szintén a 2019/2020-as egyetemi évre hirdetünk felvételt **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket.

A képzés 4 féléves.

A **mesterképzésen belül lehet jelentkezni zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nőtagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>. További információ a nagyvárad Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: **0735-500 700**). Jelentkezési határidő: **július 15.**

*Fazakas György, oktatásért felelős alelnök
Giorgio Adrián, dékán*

Nőnek teremtvé

Immár másodízben került so a Nőszövetség által az egyedülálló nők konferenciájára Székelyjón, a Sequoia Panzióban 2019. április 26–28. között, a 4H Misszió támogatásával. A több mint 50 résztvevő testi-lelki felüdüléséért Kui Julianna és Borzási Márta nőtestvérek fáradoztak igen sokat. A lelki áldásokat főként Balázs Zsuzsa, dr. Balla Annamária és Bálint Emese közvetítették, de nemcsak. Zsuzsa Kínában szolgált misszionáriusként, Annamária pszichológus, Emese pedig gyermekmisszióban dolgozik (a ReMa Alapítvány területi vezetője). A hétvégéről Bódis Magdolna (Kraszna) és Mikló Julianna (Nagyvárad) is beszámolt, és személyes vélemények is megfogalmazódtak Nagy Aranka (Torda), Munteanu Daniela (Somlyó), Deák Éva (Nagyfalu) és Rác Ibolya (Kiskapus) részéről.

BM: Már az előadások címei is sokat üzentek: *Mit jelent számomra, hogy Isten nőnek teremtett? A magánytól az összetartozásig, Pozitív gondolkodás helyes mederben, Szeretni/megtanítani magam, Veled jobb a világ! – Életfeladatunk felismerése és betöltése, Hogyan írjuk át személyes élettörténetünket? Avagy: Vesztesből győztes.*

MA: Péntek este Annamária arról beszélt, hogy miként látja ma a világ a nőt a különböző életkorokban, illetve hogy mi Isten válasza minderre, hogyan látja Ő a nőt, majd bemutatott néhány egyedülálló nőt a Bibliából.

BM: Nem véletlen, hogy Isten nőnek teremtett. Neki terve van az életünkkel, s az Ő terve tökéletes. Tudja, hogy mi miért, milyen célból van, és nem vét hibát. Élhetjük azt az életet, amit Isten számunkra készített.

MA: Szombat délelőtt Emese azt tárta fel, hogy a magány jelen lehet bármely élethelyzetben, és abszolút nem családi állapottól függ, ugyanakkor valamilyen szinten természetes. Lényeg, hogy Istennel „vészljük át” ezeket az időszakokat, mint a bibliai példaképek: Dávid, József, Jézus. A Fátyol vizesítéshez való mesebeli kirándulást két délutáni szeminárium követte, amelyekben Zsuzsa és Annamária pozitív (építő) gondolkodásról, önmagunk szeretetéről és az önmegtagadásról beszéltek a Biblia tükrében.

BM: „Lehet, hogy még nem gondolkodtunk el azon, hogy velünk jobb a világ” – mondta Zsuzsa, esti előadásában. Az Efézus 2:10-ben ezt olvassuk: „Az Ő alkotása vagyunk, te-

remtetve általa jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített, hogy azokban járjunk.” Isten szándékosan formál, alakít, felkészít, ellát mindennel, hogy a vágyat, amit a szívünkbe helyezett, valóra tudjuk váltani. Útjelző táblákként adta a lelki ajándékokat, az élettapasztalatokat (váratlan fordulatok, nehézségek, sorsdöntő változások) és az Ő vezetését, hogy meg nem álmódott, bővülködő életünk legyen már itt, a földön, így váljunk áldássá környezetünk számára.

MJ: Vasárnap reggel két előadást hallgattunk meg, egyiket Zsuzsa, másikat Annamária részéről. Lenyűgöző volt Zsuzsa beszámolója az ujjur népről, akik között 19 évet szolgált Kínában. Megismerhettük életmódjukat, szokásaikat, azt, hogy mennyire közel állnak hozzánk, magyarokhoz népzenei stílusukat, nyelvüket és külső megjelenésüket tekintve is. Zsuzsa beszélt jelenlegi szenvedéseikről is. Az utóbbi években lázadásaik miatt a kommunista kormány keményen üldözi őket. Figyelmeztetés nélkül elhurcolják őket, nagy a bizalmatlanság, félelemkeltés köztük. Települések ürülnek ki, gyermekek maradnak az utcán, mert szüleik eltűnnek, és ez a helyzet a keresztyénekre is érvényes, őket a hitük miatt üldözik. Fontos feladatunk az érettük való ima!

Az utolsó előadásban Annamária egy érdekesítő témát tárt elénk: hogyan léphetünk át a vesztes életből a győztesbe? Fontos tudni, hogy Isten írja élettörténetünk piros fonalát, az első és utolsó fejezet közötti rész megélése viszont rajtunk, döntéseinken múlik. A győzelmes élet két összetevője: Isten munkája (Zsolt. 118:15–16) és a mi hitünk (1 Jn. 5:4). A titok tehát az Isten munkájába vetett hit. Három fontos területen nyilvánul meg a győzelem vagy a vereség, úgy férfiak, mint nők életében: betegségben, gyászban és a lelki harcokban. Bibliai személyek életében láthattuk, hogy ezek mind lehetőségek, amelyekben átírhatjuk élettörténetünket, s vesztesekből győztesekké válhatunk!

NA: Számomra sokat jelentett Emese előadásából az a gondolat, hogy a rossz állapotokat ne engedjem állandósulni az életemben. Az Annamáriaéból pedig az ragadott meg, hogy a hitemmel tudom átírni az élettörténetemet. Szeretném, hogy elvégezze az Úr az életemben mindazt a sok jót, amit e hétvégén hallottam!

MD: Isten mindenben velünk volt. Nagyon jó volt újra találkozni a testvérnőikkel. Vigasztalást nyújtott az egymás iránti lelkesedés, a bizonyosságok meghallgatása. Sok dolgot >>>

>>> megtanultam: hol a helye a nőnek, hogyan változtathatók gondolataim és szokásaim, hogy helyesen lássak és gondolkodjak. Ezt meg kell harcolni, mert a gondolataink határozzák meg az életünket. A rossz szokásokon változtatni kell, és egészséges gondolkodást kell kiépítenünk magunkban. Istennel minden lehetséges. Nem mindig úgy vannak a dolgok, ahogy gondoljuk, mert nem Isten szemszögéből látunk. Istennek köszönhető az erő is, amit kaptunk. Egy ember élete egy pillanat alatt megváltozhat. Mások bizonyágtételét hallgatva jössz rá, milyen kegyelmes volt Isten hozzád. Ezért segítsünk azokon, akik nem úgy látják az életet, mint mi!

DÉ: Egy bátorító gondolat: ne engedjük, hogy a hiány határozza meg életünket, sokkal inkább azok a dolgok, amik ott vannak az életünkben, kegyelemből.

RI: Az Úr Jézus jelenléte volt a legcsodálatosabb, éreztük, úgy a szolgálatokban, mint az énekekben. Együttérző, lehajló szeretettel táplált minket, hozzánk illő eledellel. Üdítő volt a szívekből felfakadó buzgó vízforrás (Jn 4:14), amely már kezdett folyammá nőni. Urunk megújító kegyelméért hála és öröm töltötte be szívem, és ez változásra buzdított és tanácsolt (Róm 12:2, Filippi 4:8). Hiszem, hogy minden drága Ige elérí célját, amiért küldetett.

Meleg Adina (A cikkben M.A.)

Aranymenyegző Kovácsiban

2019. március 24-én Hegyközkovácsiban ünnepeltünk Kenderesi István és Erzsébet testvéreinkkel, megköszönve az Úrnak az együtt eltöltött 50 évet. A kis imaház megtelt rokonokkal és ismerősökkel, akik Istennek adtak hálát. Testvéreinket az Úr két leánnyal áldotta meg, majd 4 unokával és 2 dédunokával. Az ünnepélyen Albert István Zsolt helybeli lelképásztor az Ef 5:21-33 alapján szólt, kiemelve, hogy az ünnepeltek az elmúlt 50 évben igyekeztek megvalósítani az ige tanítását. A köszöntések után a gyülekezet úrvacsorához is járult. Isten áldását kívánjuk testvéreink életére és családjára is! **[Albert István Zsolt]**

Kelj fel, tündökölj!

Ha felkelünk, Isten világossága elhozza az egységet és igazságosságot! – ezzel a reménységgel imádkoztak világszerte 2018. november 5-én a baptista nők, a délnyugat-csendes-óceáni baptista nőtestvérek által összeállított program alapján. Egységet építeni, közösséget összekovácsolni, olyan igazságot képviselni, mely mások javára van, csak Isten által lehet! Mózes így tesz bizonyosságot: „Köszikla ő, tetteiben tökéletes, mert igazságos minden útja. Hű az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő.” (5Móz 32:4) Amikor Isten mellé szegődök, és Őt követem, megterem bennem a gyümölcs: képviselem az Őt, Aki igazság, és megnyílik a szemem, észreveszem embertársamat szükségével együtt. Istennek legyen hála, hogy idén is bőkezűen adakoztak a nőtestvérek! Legyenek áldottak mindennapjaik!

A Romániai Magyar Baptista Nőszövetség

Kovászna	200	Barót és környete	550
Diószeg	115	Kolozsvár	200
Szatmár	1100	Margitta	150
Kraszna	900	Beszterce	210
Magyarlóna	400	Szalonta	180
Kémer	400	Fugyi	580
Vajdahunyd	180	Nagyfalu	340
Lupény	140	Sarmaság, Ilosva	130
Csikszereda,	437	Bagos	750
Szentegyháza		Temesvár	300
Bihar és Tamási	500	Perecsen	1000
Szentmárton	200	Belényes + körzet	1440
Szilágysszentkirály	342	Brassó	100
Szilágyssomlyó	700	Ipp	300
Sepsziszszentgyörgy	566	Széplak	250
Nagyvárad: Rogériusz,	1631	Torda	150
Belváros, Betlehem		Arad	300
Székelykeresztúr	350	Érmihályfalva	250
Hadadnásdasi körzet	200	Zilah	300
		Eszes Péter	1004

Amikor a kövek kiáltottak

A fél világ döbbenet nézte, amikor április 15-én este szinte minden csatornán bejelentették, hogy ég a párizsi Notre-Dame. A 157 évig épített, 69 méter magas gótikus katedrális több, mint egy templom, egy szimbólum. Bár újszövetségi hívőként vallom, hogy Isten nem kőből épített házakban lakik, hanem az emberi szív a Szentlélek temploma, mégis ez az épület nagyságával és szépségével hirdette Krisztus evangéliumát. Hány ember gondolkodott el élete értelméről, lelke üdvösségéről az elmúlt több mint nyolcszázötven év során ezen épület falai között? Hány fiatal mondta ki a boldogító igent ebben a székesegyházban?

A tragédia kapcsán hamar megjelentek az értelmezések. Sokan politikai, vallási hovatartozásuknak megfelelően próbáltak magyarázatot találni a tüzesetre. Előkerültek a divatos összeesküvés elméletek, nem kevesen ezt a szomorú eseményt is felhasználták arra, hogy előítéleteiknek, gyűlöletüknek hangot adjanak.

A jobbérzésű hívők inkább imádkoztak. Megható volt látni, ahogy a még lángoló templom körül, miközben a tűzoltók végezték hősies feladatukat, az emberek fohászkodnak, letérdelnek, vagy Istent magasztalják. Azt is jó volt hallani, hogy megmozdult az egész világ. Folyamatosan érkeznek a felajánlások az újjáépítés költségeihez a világ minden tájáról. Adakoznak katolikusok, protestánsok, ateisták, zsidók és muszlimok, és ki tudja hány nemzetiségű és vallású közösség. Nem kétséges, hogy ezt az értéket meg kell óvni a következő generációk számára.

Még nem láthattam szemeimmel ezt az épületet, de remélem, hogy a megújult templomba egyszer majd én is ellátogathatok!

Amit számomra ez a tragédia üzent, az kapcsolódik a virágvasárnap ünnepéhez. A tüzeset előtt egy nappal olvashattuk az evangéliumi történetekben Jézus Krisztus bevonulásáról Jeruzsálembe. A beszámolók említést tesznek arról, hogy a farizeusok próbálják elhallgattatni az éneklő sokaságot. Még Jézust is utasítják, hogy szóljon nekik, ne kiáltsanak hozsannát. Akkor Krisztus ezt válaszolta nekik: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak a kövek fognak kiáltani.” (Lk 19:40)

Jézus szavai negyven évvel az elhangzásuk után beteljesedtek, amikor a rómaiak lerombolták Izrael fővárosát és benne a templomot, melyből csak egy kis fal maradt épen, a siratófal. Jeruzsálem nem fogadta be Királyát, elhallgatott a dicséret, majd a kövek kiáltottak.

Most Európában is kezd elhalkulni a Király magasztalása.

Itt most nem akarok ujjal mutogatni a nyugatra, érvényes ez ránk nézve is, magyar keresztényekre. Nehogy azt gondoljuk, hogy a párizsiak, vagy a franciák bűnösek lennének nálunk, ezért érte volna utol őket a büntetés. (vö: Lk 13:1-5)

Elhallgattunk, bezárkóztunk imaházaink falai közé. Sok a botrány Jézus követői között, egyesek hatalmi törekvésekre használják a Szentírást, hiányzik az igazi szeretet, a hiteles hívő magatartás. Kedvteléseinknek élünk, a pénz és a fogyasztás bűvöletében töltjük napjainkat. Elhallgattunk, talán még elvétve hallani őszinte szót, imádságot, dicséretet, de oly halkan szól, hogy elnyomja a világ zaja.

Most a kövek kiáltottak. Hangosan, hogy mindenki felfigyeljen rá, és talán eljut ez az üzenet újra az emberekhez, és felráz bennünket tévelygéseinkből, öngazolásainkból, képmutatásainkból.

Kívánom, hogy értsük ezeknek a köveknek a sikolyát, készítsen minket önvizsgálatra és bűnbánatra, aztán megtérésre és valódi Krisztus-követésre, szolgálatra!

Merényi Zoltán

Az utolsó 100 m ...

(folytatás a 2. oldalról)

Nem is járt a fejemben más ige, mint ez: „...Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába...” (Jel 3,5) Lelkipásztor kollégáim azt beszélték egymás közt: „Te, mit csináljunk ezzel a Zalánna, napokon belül el kell, hogy temessük.” Az is megtörtént, hogy jöttek a drága testvérek őszinte részvétet nyilvánítani feleségemnek.

Drága testvérek, sokan nem is gondolnak arra, milyen veszélyes az utolsó 100 m! Tudniillik nem tudni, hogy már benne vagyunk-e, vagy még jóval előttünk áll. A Bibliában sokszor kigyúl a piros lámpa, sokszor ég a zöld is, de van, amikor a sárgánál kell megállnunk, hogy futásunkat szabályosan végezzük el. Íme egy figyelmeztető lámpa: „Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten ígését hirdették nektek. Figyeljete életük végére és kövessétek hitüket.” (Zsid 13,7) **(dz)**

Özv. Máté Olga

Amíg hazaérek

Ajkam hálára nyitom előtted,
 Áldom neved, hogy óemberem széttörted.
 Békességben várlak az új életemmel,
 Céлом semmi mással a földön nem ér fel.
 Csak mindenkor hitben összeforrtni veled,
 Dicsőíteni a Te szent és nagy neved.
 Előtted állni szívem megtisztítva,
 Élni akaratom, eléd borulva.
 Fohászkodni hozzád alázatos szívvel,
 Gazdagodni, nőni a Te szent Igéddel.
 Gyertyafénnyé válni hogyha jó az éjjel,
 Halvány fénysugárként világolni széjjel.
 Idelent a megromlott világ zajában
 Ítéletre váró emberek hadában.

Jelszóm legyen: „A te neved legyen áldott!”
 Kegyelmes kezeddél életem megáldod.
 Láttam szent testedet függni a kereszten,
 Meghalni az igaz szentet énhelyettem!
 Neved dicsősége megmarad örökre,
 Nyereség számunkra, remény életünkre.
 Odafent a lelkünk megnyugszik majd nálad,
 Óráról-órára örömeinek árad –
 Övéi körében, kiket oly régen várt.
 Pillangó szárnyakon szeretnék repülni,
 Rút hernyó-testemet szeretném levetni.
 Sarumat itt hagyni e bűnös világban,
 Szentül, tisztán állni az örök hazában.
 Testvéreim között tisztességet adni –
 Urunk nevének. – Én ott akarok lenni!
 Ül aranytrónuson, szent angyalok között,
 Vele mind a szent nép fehérbe öltözött.
 Zengünk új éneket, a Bárány énekét,
 Zsolozsmázó szívvel az örök életért.

P Ü N K Ö S D

A HÓNAP ÁHÍTATA

A Szentlélek nem részegít, hanem üdvözít

– ApCsel 2: 1-21, kulcsige (2: 16-17a)

A Szentháromság harmadik személye kilép az „ismeretlenségből”, hogy Krisztus mindenkor egyházát betöltse, éltesse és elkészítse. A Szentlélek, mint hitelesítő pecsét, garantálja a hívők üdvösségét, (Ef 4:30) hisz ő üdvözít s nem részegít! Ezért ajánlja az apostol, hogy „ne részegedjete meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljete meg Lélekkel...”. (Ef 5:18) Itt-ott hallani lehet, hogy valaki „megrészegedett Szellemben.” Én viszont azt olvasom a Bibliámban, hogy legyek józan és éber! Bár sok pogány vallásban a borral való megmámorosodást az ihletettség eszközeként tekintették, Pál mégsem hasonlatnak, hanem inkább ellentétnek szánta ezt az illusztrációt. Orvosi szempontból az alkohol bódító hatással van az emberre, a Szent Szellem viszont serkentőleg hat. A szeszes ital lelassítja az agysejtek működését, ezért nehéz az egyensúlyt megtartani, folyékonyan beszélni, vagy időben reagálni. A Lélek viszont józanít, tisztít, és (új) embert farag belőlünk. A részegség léhává, vaddá, kicsapongóvá tesz, szemben a Szentlélekkel, aki Krisztushoz tesz hasonlóvá.

A pünkösdi jelenségben egyszerre van jelen a természetes és a természetfeletti. Emberi és isteni elemek „hozzák létre” együtt azt, ami itt látható. „Mindnyájan együtt voltak”, (2:1) erre kérte korábban Jézus őket. „Valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitarátóan részt vettek az imádkozásban”, (1:14) és várták az Atya ígétét. (1:4) Azok a tanítványok, akik korábban elszaladtak és bezárkóztak, most bátran szólni kezdenek. Ezek az emberi elemek, amelyek jelen vannak a pünkösdi eseményben. De ott van a természetfeletti is, hiszen az égből támadt zúgás, (2:2) a látható lángnyelvek, (2:3) és az idegen nyelveken való beszéd egyértelműen ezt igazolja.

Már akkor is vegyes volt a hallgatóság, illetve a nézőközönség. Voltak kegyes, vallásos emberek, megcsodálkozó bámészkodók, de a kritikus gúnyolódók sem hiányozhattak. Érdekes, hogy bár mint ugyanazt élték át, mégis mást láttak és értettek belőle. Péter azonban kivétel nélkül mindnyájuknak hirdette az örömhírt. Hirdessük ma mi is minden jelenlevőnek – hívőnek és még nem hívőnek, azt a Nevet, amely egyedül üdvözíthet! **(Boros Róbert, Áhítat 2019)**

„Mit kell cselekednem?”

Regionális ifjúsági konferencia Szilágyballán

Aprilis 26-28. között regionális ifjúsági konferencia volt Szilágyballán, ahol arra a kérdésre kerestük a választ, hogy „mit kell cselekednie az embernek ahhoz, hogy: megmaradjon a világban hívőként, lelkileg növekedjen, az örök életet elnyerhesse, illetve, hogy Istennek tetszően szolgáljon?” A kérdések boncolgatásában Kulcsár Tibor és felesége, Anikó, valamint Dohi Zoltán és Borzási István segített előadásokkal. Tekintsünk bele a hétvégebe az egyik téma újrafeldolgozásával, illetve néhány résztvevő élménybeszámolójával!

Mit kell cselekednem, hogy lelkileg növekedjek?

Ha a címben feltett kérdésre őszintén akarunk válaszolni, először is le kell szögeznünk: élet nélkül nincs fejlődés! János apostol még ennél is tovább megy, hiszen első levelében határozottan kijelenti: „Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. (1Jn 5:12) Tehát elmondhatjuk: A lelki élet Krisztus által, Krisztusban növekedve fejlődik. Hiánya az élet hiányát jelenti.

MINDEN ÉLET A FOGANTATÁSSAL KEZDŐDIK. A hívő élet is. Nem mondhatjuk, hogy megörököltük szüleink, vagy nagyszüleink hitét. Az Úr Jézus maga tanította, hogy nincs más út az ő követőjévé lenni, mint az újjászületés! Izrael öreg tanítójának, Nikodémusnak szembesülnie kellett ezzel a megváltoztathatatlan ténnyel: „Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.” (Jn 3:3.)

MEGTÉRÉS NÉLKÜL NINC SZELEMI-LELKI FEJLŐDÉS! Ez a megtérés pedig egy fájdalmas folyamattal kezdődik. Péter első levelében így olvasunk erről: „Levetve tehát minden gonoszsgot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmazást, mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre!” (1Pt 2:1-2)

A NÖVEKEDÉS LÁTHATÓ! A testi életben is, de a lelki életben is nyomon követhető a fejlődés. Feljegyzi ezt a Szentírás még az Úr Jézusról is: „Jézus pedig gyarapodott

bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk 2:52). De ugyanez elmondható Krisztus testéről, a gyülekezetéről is: „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy AKI ELKEZDTE bennetek a jó munkát, ELVÉGZI a Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1:6)

Ha egy újszülöttre gondolunk, hamar belátjuk, hogy egyedül életképtelen! Gyámoltalan, kiszolgáltatott, törékeny, etetni és pelenkázni kell, vagy sír, vagy alszik... DE ÉL!

MI KELL A GYERMEK FEJLŐDÉSHEZ? Szerető család, ahol megkap mindent, ami az élethez szükséges: gondoskodást, védelmet, megfelelő ételmet, szeretetet. A gyülekezetben sincs ez másként! A lelki csecsemőknek ugyanezekre van szüksége. Először lelki tejre, aztán, ahogy növekszik, kemény eledelre. A lelki otthont, a családot az egészséges testvérváros jelenti.

Egy csecsemő, amikor anyatejet kap, ezzel számos fizikai és lelki szüksége nyer kielégítést: az édesanyával való kontaktus; megkapja az anyuka immunrendszerét. A szoptatás alapvetően fontos az érzelmi fejlődéshez; fejlődik az izomzat, de ettől alakul ki a beszédkézség is. A tápszer látszólag pótolja ennek egy részét, valójában azonban hosszú távon érzékelhető a különbség.

A lelki életben a fejlődés elsődleges eszköze a „hamisítatlan lelki tej”, azaz Isten ígéje. Ehelyett is bevetnek számos „tápszert”, de az ígét soha semmi nem pótolhatja.

A FEJLŐDÉS ELAKAD, HA „TÁPLÁLKOZÁSI ZAVAROK” LÉPNEK FEL. De Isten ígéje ezekre is felhívja a figyelmet!

- Nincs erő enni, de nem hagyhatjuk a gyermeket éhen halni: „Tartozunk mi erősek, hogy az erőtlének erőtlenségeit hordozzuk...” (Róm 15:1)
- Nincs étvágy (betegség tünete): „ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a véré, nincsen élet tibenetek.” (Jn 6:53)
- Nem megfelelő a táplálék: „Minek adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, keresményeteket azért, amivel nem lehet jóllakni?” (Ézs 55:2)

A lelki növekedés során is felléphetnek fejlődési problémák: „vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződéseket el ne veszítétek. Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2 Pt 3:17-18)

Ám ha valaki nem fogadja meg Isten ígérének figyelmeztetését, akkor a tévtanítások hatására torzulás léphet fel. Aki csak eszik, de nem dolgozik, elhízik. A lelki munkanélküliség túltáplált állapothoz, megkövéredett szívhez vezethet. A lelki harc hiánya tespedtséghez, minden mindegy állapothoz vezet, az „internet gyülekezethez tartozás” pedig a gyorséletterem szindróma lelki megfelelője.

A FIZIKAI FEJLŐDÉSÜNK SORÁN megtanulunk ülni, állni, járni – a „négykézláb” járás is feltétlenül szükséges korszak –, beszélni, szobatisztának lenni, viselkedni, alkalmazkodni, testvérként élni, engedelmeskedni – végső soron felnőtté válni (akinek gyermeke lesz és képes a folyamatot végig segíteni!) Ki mondhatná, hogy mindezerre lelki értelemben nincs szükség?

A LELKI FEJLŐDÉSNEK CÉLJA VAN! Pál ezt az efézusi testvéreknek így foglalja össze: „Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére...” (Ef 4:13)

A FEJLŐDÉSHEZ SZÜKSÉGES A KÖRNYEZET HATÉKONY KÖZREMŰKÖDÉSE (ld. család)

- **A példamutatás** – „Legyetek az én követőim, amint én is a Krisztusé...” (1Kor 11:1)
- **A tanítás** – lásd a nagy misszióparancs (Mt 28:18–20)
- **A motiválás** – „Intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátoratlanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket” – (1Thessz 5:14)
- **Az önállósulás támogatása** – „légy példa a hívőknek” – (1Tim 4:12)
- **A hibák korrigálása** – „már tanítóknak kellene lennetek, de...” (Zsid 5:14)

UGYANAKKOR EL KELL ISMERNÜNK: KETTŐN ÁLL A VÁSÁR! Akarni kell tanulni! Enni, inni minden nap kell! Hitben kell járni – és ezt helyettünk nem teheti más. Meg kell tanulnunk kitartónak lenni, a kudarcok hatására nem feladni. S ahogy a gyermek felnőtté és önállóvá, önellátóvá növekszik, úgy lelkiileg is ennek a célnak kell a szemünk előtt lebegnie. Ehhez persze minőségi lelki táplálékra, támogató környezetre van szükség, ahol hagyjuk felnőni a gyermeket.

Isten ígéje éppen ezért így biztat minket: „Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által.” (1Pt 2:5)

Így és ettől fejlődik, növekszik a gyülekezet, a Krisztus teste, így épül a lelki ház, a szent templom, amelynek építő kövei vagyunk mi is – veletek együtt.

Egy hosszú előadást nehéz röviden összefoglalni, de talán mindez egy kis ízelítő abból, ami a konferencián elhangzott...

Kulcsár Anikó és Tibor

B E N Y O M Á S

A konferencia ígéretesnek tűnt, mert a témája egy olyan kérdést tárt fel, ami minden fiatal életében gyakran megjelenik. A fő üzenet számomra péntek este hangzott el. Ekkor az volt a kérdés, hogy mit kell cselekednünk, hogy megmaradjunk a világban hívőként? Egyszerű válasz érkezett, mégpedig a 119. zsoltár 9. igéjére: „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja ígédet.” *Nagy István, Nagyfalu*

Számomra a konfi legnagyobb tanulsága nem egy új dolog volt, hanem valami, amit már eddig is tudtam, de most ismét rádöbrentem a fontosságára. Mégpedig az, hogy mennyire fontos lelki életünkben a növekedés. Nem maradhatunk csecsemők, hanem folyamatos tanulás és fejlődés során el kell jutnunk arra a szintre, amikor már felnőttként mi támogathatjuk a nálunk fiatalabb hívőket. Tudatában kell lennünk annak, hogy Isten nem tétlenségre hívott el minket, hanem gyümölcstermő, szolgáló életre. *Veres Júlia, Balla*

Hálás vagyok Istennek, hogy részt vehettem ezen a konferencián. Számomra a fő üzenet péntek este érkezett, amikor Kulcsár Tibor arról beszélt, hogyan maradhatok meg a világban hívőként? Két személyes üzenetet kaptam aznap este, mégpedig: ha Krisztus gyermeke vagyok, ez minden egyes cselekedetemen meg kell látszódjon, valamint nem a világhoz kell ragaszkodjak, hanem Istenhez és az Ő ígéréhez. Jó volt ezen a hétvégén megtapasztalni Isten jelenlétét, és egymással is közösségben lenni. *Sipos Reuél, Szatmárnémeti*

Köszönöm Istennek, hogy szabadságunk van összegyűlni az Ő nevében, és szolgálni Őt. Számomra az tisztázódott a szombati napon, hogy a legfontosabb szempont a keresztény ember lelki fejlődésében a szolgálat. A Biblia tanulmányozása, az imádkozás kell, és egészséges, de az Isten által számunkra rendelt elhívásunk betöltése ugyancsak kulcsfontosságú. Ilyen embereknek ismertem meg Kulcsár Tibort és Anikót, Dohi Zoltánt, és örülök, hogy életükkel példát mutatnak számunkra, a következő generációnak. Mindannyian kőművesek vagyunk, s csak rajtunk áll, hogy odatesszük-e vállunkat Isten országa építéséhez. A lényeg, hogy helyettesíthetők vagyunk. *Bécsi Eliézer, Zilah*

Számomra a ballai ifjúsági konferencia feltöltődés volt! A résztvevőkkel együtt megtapasztalhattam a ballai gyülekezet vendégszeretetét, és az előadó testvérek készségét a szolgálatot illetően. A konferencia kérdését – „Mit kell cselekednem?” – többször is feltesszük magunknak életünk során, különösen fiatal korban. Úgy hiszem, Isten mindannyiunknak adott választ. Nekem személyesen azt, hogy miként növekedjek lelkieken, és, hogy legyek figyelmes és szeretetteljes azokkal, akik frissen lépnek az Úr útjára. Áldott hétvége volt, amelyen épülhettünk, elcsendesedhettünk, gyakorolhattuk a közösséget, valamint Istent dicsőíthettük. Mindezért az Övé legyen a dicsőség! *Nagy Klaudia, Sarmaság*

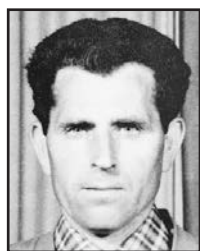
Bályokról költöztek az örökkévalóságba!

■ † **Balog Zoltánt** 95 évvel ajándékozta meg az Úr, temetése 2018. július 11-én volt. A bályoki kápolnánál, Gergely Pál lelkipásztor, a Zsolt 90:12 és a Préd 12:15-16 alapján szolgált. A rátoni temetőben Filep Szilárd lelkipásztor hirdette a vigasztalás Igéit. Testvérünk, utolsó óhajaként a rátoni temetőben zuhogó esőben a jelenlevők elmondták az Úrtól tanult imádságot.

■ 2018. november 28-án ismét gyászistentiszteletre került sor: néhai † **Molnár Imre** testvér koporsójánál a helyi lelkipásztor a Zsid 9:27-28 szerint hangoztatta Isten igéjét magyar nyelven, ugyanebből az igéből Papp László lp. román nyelven prédikált. A nekrológ felolvasása után, a bályoki református gyülekezet lelkipásztora mondott imádságot. Néhai testvérünk 81 évet élt itt e Földön.

■ 2018. december 31-én a bályoki temető kápolnája újabb istentiszteletnek adott helyet, néhai † **Purdea Sándor** testvér koporsója fölött szólt Isten Igéje. Gergely Pál lelkipásztor az Ézs 38:1-2 alapján beszélt, az életben igazán fontos dolgokról, majd testvérünk nekrológiát olvasta fel. A sírnál Seres Győző lelkipásztor szolgált. Szívhez és szívről szóló beszédében, az elköltözötttel kapcsolatos, gyermekkori emlékeiről beszélt. Purdea testvér vándorútja e földi életben 80 esztendeig tartott. Mindhárom temetésen összevont énekkar szolgált. Az elhunytak szerettei a boldog viszontlátás reményében köszöntek el testvéreinktől. **(Gergely Pál)**

■ Február 20-án kísértük utolsó útjára † **Major (szül. Nagy) Margit** testvérnőnk földi porhüvelyét Hegyközkovácsiban. Teremtőjétől 71 évet kapott, melyből 51 évet élt házasságban férjével Józseffel, az Úr 2 gyermekkel és 4 unokával áldotta meg őket. A temetésen Balla Frigyes testvér hirdette a vigasztalás igéit a Jel 14: 13 alapján, a bihari gyülekezet énekkara szolgált. Izsó István diakónus testvér is bizonyosságot tett. A felátadásban való hitünkről Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a sírkertben a Jn 11:21-27 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és gyülekezetnek! **(Albert István Zsolt)**

■ 2019. március 4-én az Úr hazahívta † **Józsa Béla** testvért a Szilágyperencesi Gyülekezetből. A temetési istentisztelet 2019. február 6-án volt. Józsa Béla testvér 1939. június 25-én született, 1973 nyarán bekerült a Perencesi Gyülekezetbe. Há-

zasságot kötött 1970. február 7-én Kulcsár Irénnel. Házasságukat az Úr egy lánnyal áldotta meg. A temetési istentiszteleten Borzási István lelkipásztor hirdette az igét 1Móz 48:21-22, és Zsid 11:21 alapján. A nekrológot ismertette Bálint Pál lelkipásztor, aki a temetőben a Mt 3:8-12 alapján vigasztalta a gyászoló családot. Vigasztalást kívánunk a gyászoló családnak! **(Bálint Pál)**

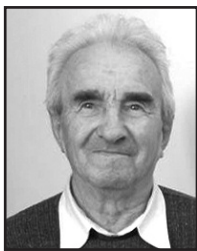
■ Március 8-án kísértük utolsó útjára Biharon † **Szilágy Imre** testvér földi maradványait. Testvérünk Micskén született 1935. február 15-én, majd megnősült és 3 leányuk született, felesége fiatalon meghalt, majd Biharon elvette feleségül Kovács Piroskát. Idős napjainak óriási terhe volt, két kisebbik leánya halála és a nagyobbik leánya betegsége. Erzsike betegsége ellenére is hűségesen ápolta az elmúlt négy évben édesapját. A temetésen Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jel 20 11:15 alapján szólt a hallgatóságához, a gyülekezet énekkara is szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek is. **(Albert István Zsolt)**

■ † **Özv. Kaszta Ágnes** testvérnőt, az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet legidősebb tagját 92 évesen 2019. március 9-én kísértük utolsó földi útjára. Testvérnőnk nagyon hűséges és aktív tagja volt közösségünknek, aki még idős korban is gyakran szolgált versmondással. Az utóbbi évben, többnyire ágyban fekvőként szorult gondozásra, de valahányszor csak meglátogattuk, a hála, a megelégedettség jellemezte. Ő nem panaszkodott. Amikor megkérdeztük, vágyik-e a mennyei honba, a válasza nagyon világos volt: „Vágyok az Úr Jézushoz menni”! A temetőkertben a kápolnánál a Zsid 11:1-6, a sírnál a Jób 19:25-27 igeszakaszokból hangzott a vigasztalás üzenete Simon András lelkipásztor részéről. Az énekkar hitvalló énekei még inkább megerősítették a hallgatókban, hogy érdemes Istenben bízva hittel élni, mert akkor lesz találkozásunk előrement szeretteinkkel és a mi drága Megváltónkkal, Jézussal. Kívánjuk Istenünk vigasztalását a gyászoló család részére és azt, hogy kövessék testvérnőnk hitét! **(Simon András)**

■ Egy hét leforgása alatt Szilágyperencesben másodszor gyűltünk össze temetési istentiszteletre 2019. március 11-én, amikor † **Józsa Bálintné Katalin** testvérnőt kísértük utolsó útjára. Testvérnőnk 1937. május 20-án született. Újszövetségi ismeretben részesült 1952-ben Szilágyperencesben. 1957-ben házasságot

kötött Józsa Bálinttal, házasságukat az Úr három fiú-gyermekkel áldotta meg. Testvérnőnk e mellett még egy árván maradt fiút is nevelt és segített az Úr útja felé. A '60-as évek ébredési hulláma komolyan érintette, e nyomán az Úr szolgálatára szánta az életét a betegek és szükségben levők felé. Készséggel szolgált az istentiszteleti alkalmakon is. Az élet nehézségei és sokfajta betegsége sem rendítette meg hitét és szeretetét az Úr iránt. Betegségeit türelemmel és panasz nélkül viselte, így szép példát hagyott maga után a nagy családnak, a gyülekezetnek és az egész falunak. A temetési istentiszteleten Nagy István testvér Sarmaságról hirdette az ígét a Jn 14:1-8 alapján, majd Nagy Bálint helyi református lelkipásztor szolt a gyászoló családhoz a 116. Zsoltár 10. verse alapján. A nekrológot Bálint Pál ismertette, majd a sírkertben a Lk 14:12-14 alapján is ő hirdette a feltámadás reménységéről szóló üzenetet. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **(Bálint Pál)**

■ Az arad-belvárosi gyülekezetből † **Püskök Péter** testvért 82 évesen szólította magához Teremtőnk. Testvérünk az utóbbi két évet a azalárdi Filadelfia idősek otthonában töltötte. Jókedvű, mosolygós ember volt, hűséges, tettekre kész az imaház és más

épületek építésében. A gyülekezeti alkalmakat szívesen és rendszeresen látogatta. Temetésén 2019. április 24-én a vigasztalás üzenetét a Zsid 6:7-10 szerint a kápolnánál Elekes József lelkipásztor, a temető kertben az 1Kor 15:12-14:20 alapján Simon András helyi lelkipásztor hirdették. Az énekkar alkalmi énekekkel bátorította a hallgatókat. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! **(Simon András)**

■ Sziágyperecsenben 2019. április 23-án az Úr hazahívta † **Kulcsár András** testvért. Az utóbbi időben betegeskedett, de nem volt ágyban fekvő, így halála napján is fel tudott kelni az ágyából. A hazahívó szó hírtelen érte. 1937. október 29-én született Sziágyperecsenben, 1953-ban részesült újszövetségi aláírásban és a helyi gyülekezet hűséges tagja lett. 1959-ben házasságot kötött Jurj Máriával, az Úr 3 gyermekkel áldotta meg őket. A temetési istentiszteleten Borzási István lp. szolgált a 116. Zsoltár alapján, a nekrológot Bálint Pál lp. ismertette. A temetőben utóbbi hirdette az ígét a Mt 4:16 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **(B. P.)**

A BIBLIA FÉNYÉBEN (24.)

Dohány és fű (kábitószer)

A dohányzás nem egyidős az emberiséggel. Európában csak Amerika felfedezése után indult diadalútjára. Eredete az indiánoktól származtatható, akik úgy vélték, hogy a füst elűzi a gonosz szellemeket és a haragot. Kolumbuszt 1492-ben ajándékozták meg a dohány levelével, de ő azt akkor a tengerbe dobta.

Az inkvizíció harcolt ellene, mások csodagyógyszernek tartották. A dohányzók számát visszafordíthatatlanul megsokszorozta a háború, a pestis és az üzlet. A katonák bátorságot, erőt merítettek a nikotinból. A török-egyiptomi háború idején egy leleményes katona „találta fel” a cigarettát 1832-ben, amikor a pipája eltört és azokat a papír hüvelyeket, amelyeket a puskának puskaporral való feltöltésére használt, dohányval töltötte meg. 1865-re már megépült az első cigarettagyár.

A nikotin a dohány legnagyobb hatású alkotóeleme. Belégzéskor a szervezet a nikotin mintegy 90%-át elnyeli, amikor felszívódik a szájban, a légutakban, tüdőben és gyomorban. Közvetlenül növeli a pulzusszámot, emeli a vérnyomást, szűkíti a bőreréket, megváltoztatja a vér összetételét és az anyagcserét. Hosszú távon nagyon súlyos betegségek kialakulásáért felelős. Mindehhez hozzájön még a kátrány és a szénmonoxid mérgező hatása, ami együttvéve lassan, de biztosan végez áldozatával. A dohányzás az alkohol után a második legtöbb halálos áldozatot követelő legális élvezeti szer. Az elemmel működő elektronikus cigaretta sem megoldás, mert párologtatott propilén-glikol/nikotin-oldaton keresztül ugyancsak nikotinadagot juttat a szervezetbe. Nem létezik olyan kicsi dózis, amely még ne lenne egészségkárosító. Testi és lelki függőség keletkezik, amelyért a dohányzással összefüggő szertartások is felelősek: ébredés utáni, étkezés utáni, kávé melletti stb. cigaretta, és az ehhez kapcsolódó mozgások, szokások és társas érintkezések.

Némelyek szerint a fű nem ártalmasabb, mint az alkohol, de ugyanúgy függőséget okoz. A mámor és a függőség azonban sehogy sem fér össze a hívő élettel! Nem lehet veszélytelennek nevezni olyasmit (dohány, fű, alkohol), ami mámort és függőséget okoz, és ezzel különböző halálos betegségeket gerjeszt saját maga és mások számára. Senki sem az íze miatt dohányzik vagy füvezik, hanem annak mámorító, élénkítő vagy kábitó-, tudatmódosító hatása miatt. Mindez túl van azon a határon, amely a hívő élettel összeegyeztethető lenne. A függőség és tudatmódosítás nemcsak annak életét teszi tönkre, aki annak rabja lett, hanem a környezetében élők életét is, megkeserítve a házastárs, a gyermekek, és a többi családtagok életét. Őrizkedjünk tőle! **(Dr. Borzási István)**

Székelyföldi tininap a Hargitán

„Jobb ezüstinél, arany nál...”

„Jó-(l)-indul-a-Tininap!” címmel és a következő mottóval tininapnak adott helyet idén is a Hargita Keresztyén Tábor május 11-én: „A jóindulat jobb az ezüstinél és az arany nál” (Péld 22:1b).

Örültünk az érdeklődésnek, összesen mintegy 64-en gyűltünk össze erre az eseményre, tinik és felnőttek egyaránt. Szervezőkként, amellet, hogy színes programmal kívánunk szolgálni a tinik felé, akiket nagyon szeretünk, szívünk legfőbb vágya az, hogy egy ilyen esemény alkal-mával Isten megszólíthassa őket, és egy életre szóló él-mény maradhasson számukra az Úr Jézussal való találko-zás. Ennek érdekében a lányoknak (Veres Ildikó) és a fiúknak (Kelemen J. Sándor) külön csoportbeszélgetés al-kalmával igyekeztünk azt átadni, hogy miként kell helye-sen kezelni érzelmeinket, és hogy Isten hogyan gondolko-dik erről. Az igei üzenetet Mezei Ödön székelyudvar- helyi lelkipásztor hozta a gazdag ifjú történetéből, a tevéről és a tú fokáról, érdekes szemléltetővel példázva, hogy ami az embernek lehetetlen (=a Mennysországba bejutni), az Is-tennek lehetséges (Jézus Krisztus áldozata által). A nap során lehetőség volt ügyességi vetélkedőkön részt venni, kézimunkázni, szabadon beszélgetni, sportolni, énekelni a székelyudvarhelyi tinikből álló zenei csapat és Lisztes Ti-bor vezetésével, és megtekinteni a Homoródszentmártoni Királylányok csapatának ugróköteles bemutatóját Mostis Kinga vezetésével. Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak, hogy mindezt lehetővé tette számunkra! Köszönjük nek-tek is, tanító társaink, hogy áldozatkészen részt vállalta-tok a szervezési, lebonyolítási munkákból! Köszönjük az anyagi támogatást is gyülekezeteknek, magánszemélyek-nek. Mindenért Istené a dicsőség!

Megkérdeztem néhány tinit is, akik inkább névtelenek kívántak maradni, a Tininapról:

Voltál-e már székelyföldi tininapon ezelőtt?

T: Igen taval, és az is nagyon tetszett, ahogy az idén is.
I: Nem, még nem voltam.

S: Voltam már székelyföldi tininapon, a taval, és na-gyon élveztem, mert olyanok voltak a csapatomban, akiket szerettem volna, így együtt tudtunk működni, ezért mi ér-tük el a legtöbb pontot.

Miért döntöttél úgy, hogy eljössz?

S: Azért, mert a tavalyi is nagyon tetszett, és a barát-nóim is jöttek.

I: Kíváncsi voltam, hogy milyen lehet. Csábítottak a programok, és a hely is.

T: Azért döntöttem úgy, hogy elmegyek, mert egy ilyen eseményen mindig nagyon sok mindet lehet tanulni, le-szűrni a dolgokból, és még a kérdéseinkre választ kapunk a történet által. Meg még új emberekkel is megismerke-dünk, és újabb barátokat szerzünk.

3. Tetszett-e a program? Miért?

T: Igen tetszett a program, a játékok, meg nagyon jó volt a történet a gazdag fiúról.

S: Nagyon tetszett a program, mert sok szabadidő volt, meg a játékok is érdekesek voltak. Igaz, idén nem teljesí-tettünk jól, de azért ez nem rontotta el a napunkat.

I: Tetszett a program. Érdekes, hasznos és tanító jelle-gűek voltak a tevékenységek...

4. Mi az, amit megjegyeztél a csoportbeszélgetésből, az igei üzenetből?

S: A csoportbeszélgetésen a különböző hangulatainkról, a viselkedésünkről beszélgettünk, és arról, hogy mikor milyen helyzetben, milyen magatartásunk kell legyen.

I: Attól, hogy valaki gazdag, mindene megvan, attól a lelke üres lehet és szegény. Isten szemében mindenki egy-forma, és nem a földi javak szerint lesz jó, hanem attól, amit a szívében érez.

T: A gazdag fiú történetéből azt jegyeztem meg, hogy akármennyire gazdag is lehetsz, hiába a sok minden, mert a mennybe nem azért kerülsz be. Hanem úgy, hogyha az Úr útján jársz, és ha szolgálod és dicséred Őt.

Kelemen Napsugár

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felölös szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605